

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra DE FREMMEDE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 133. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511818464/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

deres Fiender, og enhver som de troede sig berettigede til at behandle saaledes, som deres kjæreste, deres kosteligste Eyendom, hvorover de undertiden yttrede meer Jalousie end over deres Kjæresters Hjerter, som deres behageligste Tidsfordriv, hvori de ingenlunde, undte andre at tage Deel — Jeg meente, at ligesom ingen kan kaage Herr Persille, en Kjødsuppe tilpas, uden han selv i egen kjærlingagtige Person; ligesom ingen kan kjæmme Frøken Vovvovs SkjødeHund tilpas, uden hun selv med sin alabasterne Haand, saaledes fandtes der dem, hvis Fiender ingen kunde bagtale tilpas, men som nødvendig maatte bearbejde dem med deres egne Tunger, om det ellers skulde gjøres til Gavns, og om de skulde have nogen Fornøjelse deraf — Jeg troede at den omtalte Fremmede var en af disse, og at han havde anseet hver Klik, som de øvrige satte paa hans Fiendes Ære for et IndGreb i sine Rettigheder — og dem selv, for KrybeSkytter der jagede paa hans Vildbane; mod hvilke han da naturlig viis af alle Kræfter maatte forsvare det Vildt, som han selv agtede at fortære —

Magister Jeppc meente, at han fuldkommen vel havde vidst at betjene sig, af det bekjendte:

Tolluntur in altum,

Ut lapsu graviores ruant.

»De blive løftede høyt i Veiret, for at falde desto dybere«; og at det var en Figur i Bagtalelses Kunsten, der altid anbragtes med Fordeel, naar man roeste sin Fiende først en Tidlang, deels for derved at vinde Anseelse af Upartiiskhed og Troeværdighed, naar man siden sagde: hvor har jeg ikke bedraget mig; deels for at venne Mængden ufornærkt til at vente og fordre meget af den Person, som man vilde skade; da den i sliq Fald bliver destomeer || forbitret, naar den finder intet, uden det modsatte af alt hvad den haabede, og sjelden undlader, at hævne sig med desto større Foragt,